

[Steffensen]

stor, og at tilfredsstillende løsninger på affaldsproblemerne skal være til stede, før man ønsker at indføre atomkraft i Danmark.

I den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på, at kristeligt folkeparti har sat følgende punkter op, som skal være opfyldt, for at det kan være rimeligt at gå ind i en energiforsyningssituation med a-kraft: for det første at sikkerhedsforanstaltningerne i a-værkerne kontrolleres løbende i overensstemmelse med aftalerne inden for IAEA, for det andet at uranforsyningen til a-værkerne er rimeligt sikrede for værkernes levetid, og det må betyde mindst 20 år – det i sig selv er jo noget af et problem – for det tredje at affaldsproblemerne for radioaktivt materiale er forsvarligt løst, og for det fjerde: eventuelle a-kraftværker bør i hvert fald ikke ligge i en afstand, der er nærmere tætbefolkede områder end ca. 50 km.

Med disse bemærkninger kan kristeligt folkeparti tage ministerens redegørelse til efterretning. Vi ser hen til, at man kommer til et forsvarligt resultat med hensyn til at få en beredskabsplan.

Mølgaard (DR):

De gamle romere erkendte jo, at det at fejle er såre menneskeligt, og det er unægtelig ikke mindre sandt i dag, end det var for et par årtusinder siden. Fejl kan være farlige nok i sig selv, men ikke at rette på fejl fører endnu lettere til katastrofer.

Opførelsen af Barsebäck a-kraftværket ville med garanti ikke i dag blive besluttet fra svensk side, og med garanti og stræklærred ville man ikke stiltiende have accepteret det fra danske myndigheders side i dag. Der til er erkendelsen af risikomomenter i kraft af forskning, herunder erfaringsindsamling i forskerkredse, nået ikke kun fremad med tremilestøvler, men længere endnu. Også spredningen af kendskabet til risikoen er bredt så vidt omkring, at næppe nogen ansvarshavende instans, nogen myndighedsgren, turde træffe eller acceptere en sådan beslutning. Opførelsen af et tilsyneladende tvivlsomt teknologisk sikret værk så umiddelbart nær et millionbyområde som København, nemlig kun et par og tyve kilometer væk, ville ikke blive accepteret i dag. At risikoen så også rækker videre ud over Sjælland, ja, reelt ud over det ganske land, for-

stærker selvfølgelig kun dette yderligere. Der er vist ikke reelt ret mange, der vil være uenige med mig og retsforbundets folketingsgruppe i dette synspunkt.

I mange situationer, hvor de menneskelige fejltagelser har været udfoldet, hævder man, at gjort gerning står ikke til at ændre, og det er da også rigtigt ud fra et skinbarligt filosofisk eller matematisk-fysisk synspunkt. Der er sket noget, som ikke ganske lader sig gøre ugjort, også hvad angår opførelsen af a-kraftværket i det lille, idylliske Barsebäck. Men det gør ikke fremtidsperspektivet bedre eller udsigterne tryggere for samfund og individ, hvis man drager den slutning deraf, at man blot skal lade den køre videre derudad i samme retning, som man engang i blinde har bestemt sig for.

Barsebäck-problemet er en kartoffel, der ikke er ganske uden varme. Vort forhold til nabolandet Sverige skulle nødvendigvis spoles for meget, og givet er det, at danske myndigheder har gjort gode miner til et relativt slet spil så længe, at det ikke er uden problemer nabomæssigt set nu at forlade den først stiltiende, senere forsigtigt bekymrede attitude over for storebror Sverige og svinge over til en reel varetagelse af danske interesser.

Hvad er det danske samfunds, hvad er Danmarks reelle interesser i denne sag da? Noget tyder på, at meningerne i dette ting om dette spørgsmål er noget delte, og at delelinjen falder meget tæt op ad delelinjerne i spørgsmålet om, hvorvidt vi skal have a-kraft her i landet eller ej, men vel knap nok. Realiteten er, at man i hvert fald ikke drømmer fra nogen side om hverken opførelse af et dansk a-kraftværk så nær hovedstaden, som Barsebäck-værket ligger, eller om at anvende den sikkerhedstekniske teknologi, specielt hvad angår nødkøleanlæg og beskyttelseskappefremstilling, som er anvendt i Barsebäck, hvis der overhovedet skal opføres danske a-kraftværker. Derfor er Barsebäck-værket i drift endnu værre for det danske samfund, end dette tings a-kraftmodstandere finder en dansk opførelse af a-kraftværker her.

Ministerens redegørelse afspejler ikke nogen fred-og-ingen-fare-stemning – godt det samme og godt også, at man vil analysere videre i farerne. Men med hensyn til planlægning af farernes imødegåelse ville det være nok så godt at tage skridtet til radikal forandring, fuldt ud, sådan at man fik dette